

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

30 / 2025

20. 7. 2025

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
<u>NEDĚLE</u> 20. 7. 2025	8:00 (farní kostel) <i>16. neděle v mezidobí</i> Za + Aloise Pamětického, bratra Antonína a celou rodinu; za + z rodiny Bendovy, Kovandovy, Růžičkovy a za babičky Evu a Marii.	9:45 (farní kostel) <i>16. neděle v mezidobí</i> Za + manžela Pavla Frnku, rodiče Štefana a Antonii Fatureovy, sestru Marii Frnkovou a za ostatní zemřelé z této rodiny.	11:30 (farní kostel) <i>16. neděle v mezidobí</i> Za zemřelé z rodiny Fischbäckovy, Milisterferovy, Vítů, Chalupných a za duše v očistci.	<u>Sobota 19. 7. 2025</u> 17:00 (farní kostel) <i>16. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
<u>Pondělí</u> 21. 7. 2025	v o l n ý d e n			
<u>Úterý</u> 22. 7. 2025	8:00 (farní kostel) <i>Svátek sv. Maří Magdalény</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.			
<u>Středa</u> 23. 7. 2025				
<u>Čtvrtek</u> 24. 7. 2025	17:00 (farní kostel) <i>Čtvrtek 16. týdne v mezidobí</i> Na poděkování za přijatá dobrodiní a požehnání Boží pro děti Petra, Veroniku, Kristýnu, a za jejich rodiny.			
<u>Pátek</u> 25. 7. 2025	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Svátek sv. Jakuba Staršího, apoštola</i>			
<u>Sobota</u> 26. 7. 2025				17:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za zemřelého Zdeňka Bigase.
<u>NEDĚLE</u> 27. 7. 2025	8:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za + rodiče Tomáše a Růženu Kukačkovy, jejich sourozence a rodiče.	9:45 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	11:30 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

□ Horní Planá:

- Út, Čt – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.

□ Frymburk:

- Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.

□ Vyšší Brod:

- Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.

□ Černá v Pošumaví:

- So – čtvrt hodiny přede mší sv.

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jiných neodkladných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat např. pomocí textové zprávy (SMS) nebo E-mailu.

1. čtení
(Gn 18, 1-10a)

2. čtení
(Kol 1, 24-28)

Evangelium
(Lk 10, 38-42)

PŘIJÍMAT JEŽÍŠE JAKO VZÁCNÉHO HOSTA

Bratři a sestry, při každé bohoslužbě se jedná vlastně stále jen o jedno zásadní: jestli konečně doopravdy uvěříme, že Bůh nás má rád. Jestli naše srdce z hloubi přesvědčení řekne Bohu: **Já ti, Bože, věřím, že mne máš rád.** A je třeba, abychom takto Bohu věřili i v nemoci, i v jakýchkoliv zlých situacích.

V evangeliu čteme líbezný vyprávění o Marii a Martě, jak přijaly poutníka Ježíše do svého domu. Je to krásný **příklad pohostinství**. Dnes se ovšem setkáváme s výrazem „pohostinství“ nejčastěji na štítech našich hospod. Zde je ovšem „pohostinství“ chápáno výlučně jako obchod. Starozákonní čtení dnešní neděle i evangelium pojednávají také o pohostinství, ale zde se jedná o **službu bližnímu, v níž navštěvuje člověka sám Bůh**.

Jádro starozákonního čtení je ve zkušenosti, že se **člověk setkává s Bohem, ale neví o tom**. Teprve dodatečně vycítí Boží řízení: až dar Boží lásky – dítě Izák – je očividný. Pohostinnost – to je předchůdkyně lásky k bližnímu, jak ji později hlásal Pán Ježíš. Mezi nomády Orientu vládla pevná etika. Dokonalá solidarita uvnitř kmene, ale vše mimo kmen bylo mimo zákon – výjimkou byl jen host.

Z křesťanského pohledu se vyprávění stává krásným předobrazem Pána Ježíše. V Ježíši se Bůh nejen zjevil v podobě člověka, ale člověkem se i stal. Stále **přichází jako poutník, který nemá, kde by hlavu složil**. Chce být přijat jako host od svých přátel, ale i od hříšníků.

Také my můžeme a máme **přijímat Ježíše jako vzácného hosta**, a to zcela tělesně a skutečně: V jeho učednících a hlasatelech víry: „Kdo vás přijímá, mne přijímá.“ — V malém děcketi: „Kdo přijímá v mém jménu dítě, přijímá mne.“ — V lidech slabých, bezmocných, chudých: „Byl jsem hladový a nasýtli jste mne, byl jsem nahý a oblékli jste mne...“

Také ve známém velkonočním příběhu o emauzských učednících se vlastně jiným způsobem hlásá totéž. Náš Pán s námi putuje životem, přichází v postavě cizinců a nechává se pozvat, aby se nám ve společenství zjevil. A stále tu platí: **Hostitel je nakonec vždy ten obdarovaný**. Je osvobozován od svých největších starostí, tísní a nedostatků.

Svatý Benedikt velice ctil prastarý zákon pohostinství. Ve své Reguli píše: „Kvůli hostu přeruš řádové postění. Přicházejícím poutníkům a chudákům věnuj velikou péči.“

Nad evangeliem bychom mohli začít diskutovat, zda je zbožnější křesťan pečující o prohloubení svého duchovního života anebo křesťan pečující o potřeby bližních. Ale to by byla špatně postavená alternativa. Křesťanství znamená **i liturgii – službu Bohu, i diakonii – službu bližnímu**. Plně prožívané křesťanství znamená: napřed naslouchej, uvažuj, a pak jednej.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Tak to tedy má s námi se všemi být: Máme být jako pečlivé Marty, ale takové Marty, které umějí napřed s Marií usednout a naslouchat, a pak jít a konat dobré skutky. Così sia – kéž se tak stane! Amen.